

ligast finnes, dock så att betlande icke må tillåtas. Vilja samhällets samtliga vid sockenstämma i beslutet deltagande medlemmar i afseende på fattigvården fördela samhället i kretsar eller rotar med åliggande för en-hvar af dessa att försörja hithörande fattighjon, vare sådant ock tillåtit. Denna föreskrift utgör en död bokstaf så länge orden: »samhällets samtliga vid sockenstämma i beslutet deltagande medlemmar» i förordningen kvarstå. Erfarenheten har visat att i många fattigvårdssamhällen, der fråga uppstått att i afseende på fattigvården fördela samhället i kretsar eller rotar, en sådan fördelning, ehuru nyttig och nödvändig, icke kunnat åstadkommas, emedan en enda medlem med lägsta rösträtt vägrat att derpå ingå; af sådan anledning, och då i detta likasom i alla andra fall de flesta rösterna böra vara afgörande, får jag vördsamt föreslå att Riksdagen ville för sin del besluta,

att 2 i Kongl. Förordningen angående fattigvården i riket af den 13 Juli 1853 måtte så förändras, att på de flesta rösterna må bero huruvida fattigvårdssamhälle bör fördelas i kretsar eller rotar med åligganden för en-hvar af dessa att försörja dithörande fattighjon.

Jag anhåller att denna motion måtte varda remitterad till vederbörligt Utskott.

Stockholm den 22 Januari 1869.

Laur. Öhlin.

N:o 137.

Af Herr **L. Öhlin:** *Om ändring i 7 § af 1734 års Gästgifveriordning.*

De flesta af Riksdagens ledamöter hafva sig nogsamt bekant, att de allmänna vägarnes underhåll trycker tungt på jordbruket i allmänhet, men

få torde deremot hafva märkt, att denna börda i dubbelt mått trycker dem, som fått sig sina väglotter anvisade å vägar, som genomskära skog-beväxt mark, i ty att den för nära vägen vildt växande skogen förhindrar vägens upptorkning, och hvilken dymedelst tarfvar dubbelt mera grus än de vägar, som genomlöpa öppna trakter; jag får derföre vördsamt föreslå, att till lättnad i väghållningen Riksdagen ville för sin del besluta, att den del af 7 § i 1734 års Gästgifveriordning, som afhandlar detta ämne, måtte få följande förändrade lydelse:

Så skola ock vildt växande träd och buskar på ömse sidor om lands-, härads- och sockenväg borthuggas till tjugu fots bredd från landsvägsdikets yttre kant, på det vägarne så mycket snarare må upptorka.

Om remiss af denna motion till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1869.

Laur. Öhlin.

N:o 138.

Af Herr **L. Öhlin:** *Om upphäfvande af skyldigheten för härader och socknar att underhålla qvarnvägar.*

Då vägar till skattlagda qvarnar och sågar fordom indelades till underhåll af härader eller särskilda socknar, hade detta måhända något skäl för sig, men nu sedan grundränta för qvarnar och sågar blifvit afskaffad genom Kongl. Kungörelsen den 30 December 1863, och enhvar blifvit berättigad att utan föregången anmälan anlägga nya qvarnar och sågar till andras betjenande mot tull, torde intet giltigt skäl förefinnas att fortfarande betunga härader eller socknar med underhåll af dessa vägar, hvilka numera icke kunna betraktas annorlunda än såsom enskildes utfartsvägar,